

Sygn. akt V U 1108/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiałło

Protokolant: star. sekret. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 września 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 1108/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 22 września 2016r., znak: (...), odmówił wnioskodawcy M. D. prawa do emerytury pomostowej, gdyż wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Zakład podał, że do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 4 ww. ustawy nie został zaliczony okres zatrudnienia od 1 stycznia 2009 r., ponieważ ubezpieczony był kierowcą pojazdu samochodowego, a takie prace nie zostały wymienione w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych. Odmówiono również świadczenia na podstawie art. 49 ustawy, gdyż na dzień 1 stycznia 2009r. wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 ustawy wynoszący 15 lat. Zakład nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych w myśl art. 49 okresów zatrudnienia od 1 kwietnia 1982r. do 31 sierpnia 1982r. i od 1 lutego 1983r. do 28 lutego 1985r. na stanowisku konduktora oraz od 1 marca 1985r. do 18 maja 1997r. na stanowisku kierownika pociągu, gdyż prace konduktora nie zostały wymienione w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, natomiast prace kierownika pociągu zostały wymienione w załączniku nr 2 pod poz. 5, a nie pod poz. 6 - jak wskazał pracodawca w zaświadczeniu z 30 czerwca 2015r.

Odwołanie od ww. decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu skarżący podał, że po 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę o szczególnym charakterze jako kierownik pociągu, będąc zatrudnionym przez firmę (...) Sp. z o.o. w W. w okresie od 21 czerwca 2016r. do 31 lipca

2016r. Po zakończeniu stosunku pracy nie otrzymał od nieuczciwego pracodawcy świadectwa pracy, co potwierdziła Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadzając kontrolę u byłego pracodawcy, a także postępowanie sądowe toczące się przed Sądem Pracy w L. w sprawie o sygn. IV P 203/16. Jeśli chodzi o błąd w zaświadczeniu zakładu (...) S.A. w zakresie określenia poz. 6 zamiast 5 załącznika nr 2 do ustawy, to jest to oczywisty błąd pracodawcy, który nie zmienia faktu, że wnioskodawca pracował na stanowisku kierownika pociągu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując w uzasadnieniu te same argumenty co w zaskarżonej decyzji. Nadto wskazał, że płatnik składek (...) Sp. z o.o. w W. nie zgłosił wnioskodawcy jako pracownika wykonującego prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. D. urodził się (...) Nie jest członkiem OFE.

Wnioskodawca na dzień 31 grudnia 2008r. ma udowodnione 38 lat, 4 miesiące i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 26 lat, 5 miesięcy i 18 dni pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy emerytalnej.

Decyzją z 22 września 2017r. - zaskarżoną w niniejszej sprawie - ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej wskazując, że wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Odmówiono również świadczenia na podstawie art. 49 ustawy, gdyż na dzień 1 stycznia 2009r. wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 ustawy wynoszący 15 lat.

dowód : - dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy ;

- informacja ZUS z 9.12.2016r., k. 27;

W okresie od 13 stycznia 1982r. do 30 czerwca 2015r. był zatrudniony w (...) S.A. (...) Zakładzie Spółki i jego poprzedników prawnych ((...) S.A. Zakład (...) w L. i (...) S.A. Zakład (...) w L.) kolejno na stanowiskach :

- od 13.01.1982r. do 31.03.1982r. - szkolenie na konduktora,

- od 1.04.1982r. do 31.08.1982r. - konduktor,

- od 1.09.1982r. do 31.01.1983r. - robotnik,

- od 1.02.1983r. do 28.02.1985r.- konduktor,

- od 1.03.1985r. od 18.05.1997r. - kierownik pociągu,

- od 19.05.1997r. kierowca pojazdów samochodowych.

Podczas pracy na stanowisku kierownika pociągu do jego obowiązków należało prowadzenie pociągów osobowych, towarowych i specjalnych. Wnioskodawca zawsze jechał pociągiem z maszynistą - odpowiadał za ruch pociągu, jego stan techniczny, dokumentację, na stacjach pośrednich wykonywał prace manewrowe.

Zakład pracy wydał wnioskodawcy zaświadczenie w którym wskazano, że wykonywał on prace w szczególnych warunkach w okresie od 1.04.1982r. do 31.08.1982r. i od 1.02.1983r. do 28.02.1985r. na stanowisku konduktora oraz od 1.03.1985r. do 18.05.1997r. na stanowisku kierownika pociągu - tj. prace wymienione w załączniku nr 2 pkt. 6 do ustawy o emeryturach pomostowych.

dowód : - akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) S.A.;

- akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy;

- przesłuchanie wnioskodawcy k.108v-109, e-protokół z 04.04.2017 r., 00: 05 : 46 i nast.

W dniu 21 czerwca 2016 r. wnioskodawca podjął zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w firmie (...) S. z o.o. w W.. W umowie o pracę na okres próbny do 31 lipca 2016r. strony określiły stanowisko pracy wnioskodawcy jako kierownik pociągu, kierowca samochodu służbowego.

Zakład pracy zajmował się przewozem przesyłek całopociągowych z (...) do Niemiec. Odjazdy składów następowały z różnych miejscowości, do których wnioskodawca dojeżdżał z L.. Wnioskodawca robił odprawę pociągu na stacji początkowej i wracał do miejsca zamieszkania lub jechał po zmiennika maszynisty i przewoził go do stacji, gdzie następowała zamiana maszynistów. Skład zdawany był na stacji granicznej F. O.. Wnioskodawca dojeżdżał samochodem do ostatniej stacji przed granicą - R. i przejeżdżał pociągiem do Niemiec na stację zdawczą. Po zdaniu składu wracał z maszynistą do R., skąd samochodem odwoził maszynistę do domu i wracał do miejsca zamieszkania. Jeśli otrzymał polecenie prac manewrowych to jechał po manewrowego i razem jechali do stacji, na której następowało np. rozczłonkowanie składu, podstawienie ładunku. Zakres prac wnioskodawcy zależał od polecenia prac na dany dzień i sprowadzał się w różnych proporcjach do prac kierownika pociągu i kierowcy przewożącego pracowników. Do obowiązków wnioskodawcy jako kierownika pociągu należało sprawdzenie składu, oględziny techniczne, próba hamulca, wypełnienie dokumentacji. Do obowiązków jako kierowcy należał dowóz maszynisty na miejsce odjazdu pociągu lub w razie konieczności podmiany maszynisty dowóz zmiennika maszynisty na miejsce podmiany, odwiezienie maszynisty do miejsca zamieszkania, dowóz manewrowego na miejsce wykonywania czynności na bocznicach. Wnioskodawca w celach transportowych miał otrzymać samochód służbowy, jednak ostatecznie strony umowy się, że przejazdy i przewóz pracowników wnioskodawca będzie odbywał samochodem prywatnym za zwrotem kosztów. W tym celu strony zawarły w dniu 21 czerwca 2016r. umowę używania osobowego samochodu pracownika do celów służbowych (w jazdach lokalnych), na mocy której wnioskodawca bez limitu kilometrów używał samochodu prywatnego do celów służbowych związanych z działalnością pracodawcy. Za przejazd ustalono zwrot kosztów ryczałtowo wg. stawki 0,65 zł za 1 km przebiegu. W celu rozliczenia kosztów wnioskodawca wypełniał karty drogowe wpisując w nie m. in. osoby, które przewoził.

Po zakończeniu stosunku pracy pracodawca nie wydał wnioskodawcy świadectwa pracy ani nie wypłacił należności z tytułu zwrotu kosztów podróży. Wyrokiem zaocznym z dnia 15 lutego 2017r. Sąd Rejonowy w Legnicy Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał firmie (...) Sp. z o.o. w W. wydać wnioskodawcy świadectwo pracy za okres zatrudnienia od 21 czerwca 2016r. do 31 lipca 2016r. oraz zasądził na jego rzecz kwotę 2696,01 zł tytułem wynagrodzenia chorobowego i ekwiwalentu za urlop, kwotę 2473,25 zł tytułem zwrotu kosztów ryczałtu za używanie prywatnego samochodu do celów służbowych oraz kwotę 2775 zł tytułem odszkodowania za niewydanie w terminie świadectwa pracy.

dowód: - dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy;

- akta Sądu Rejonowego w Legnicy o sygn. IV P 203/16;

- kopia dokumentów z kontroli PIP, k. 73-101;

- kopia wyroku Sądu Rejonowego w W. sprawie o sygn. II W 648/16;

- przesłuchanie wnioskodawcy k.108v-109, e-protokół z 04.04.2017 r., 00: 05 : 46 i nast.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składowy i nieskładowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 3 ust. 1 ww. ustawy, prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Pracami zaś o szczególnym charakterze są prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (art. 3 ust. 3 ustawy).

Wśród prac o szczególnym charakterze załącznik nr 2 w punkcie 5 wymienia: „Prace maszynistów pojazdów trakcyjnych (maszynista pojazdów trakcyjnych, maszynista instruktor, maszynista zakładowy, maszynista wieloczynnościowych i ciężkich maszyn do kolejowych robót budowlanych i kolejowej sieci trakcyjnej, kierowca lokomotywy spalinowej o mocy 300 KM, pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych) i kierowników pociągów”. W punkcie 6 natomiast wskazane zostały prace bezpośrednio przy ustawianiu drogi przebiegu pociągów i pojazdów metra (dyżurny ruchu, nastawniczy, manewrowy, ustawiacz, zwrotniczy, rewident taboru bezpośrednio potwierdzający bezpieczeństwo pociągu, dyspozytor ruchu metra, dyżurny ruchu i stacji metra).

W rozpoznawanej sprawie sporna była okoliczność, czy po dniu 31 grudnia 2008r. wnioskodawca M. D. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lub 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a także czy praca wykonywana przez niego do tej daty może być zakwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lub 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do ustalenia, aby po dniu 31 grudnia 2008r. ubezpieczony wykonywał prace, o których mowa w pkt 5 załącznika nr 2 do ww. ustawy w pełnym wymiarze czasu pracy. W dacie tej wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w W. na stanowisku kierownika pociągu - kierowcy samochodu służbowego (od 21 czerwca 2016r. do 31 lipca 2016r.). Zakres prac wnioskodawcy zależał od polecenia prac na dany dzień i sprowadzał się w różnych proporcjach do prac kierownika pociągu i

kierowcy przewożącego pracowników. Do obowiązków wnioskodawcy jako kierownika pociągu należało sprawdzenie składu, oględziny techniczne, próba hamulca, wypełnienie dokumentacji. Do obowiązków jako kierowcy należał dowóz maszynisty na miejsce odjazdu pociągu lub w razie konieczności podmiany maszynisty dowóz zmiennika maszynisty na miejsce podmiany, odwiezienie maszynisty do miejsca zamieszkania, dowóz manewrowego na miejsce wykonywania czynności na bocznicach. Jak wskazał sam wnioskodawca, jego obowiązki były różne w poszczególnych dniach i zależały od zakresu polecenia służbowego. Oprócz czynności kierownika pociągu (przy czym przejazd składem przez wnioskodawcę miał miejsce tylko między stacjami przygranicznymi R. - F., gdzie zdawano skład), do jego obowiązków należał również dowóz maszynistów i manewrowego do miejscowości świadczenia pracy, tj. stacji z której następował odjazd pociągu lub podmiana maszynistów albo czynności manewrowe. Wyjazdy były różnego typu : takie które wiązały się z wykonywaniem przez wnioskodawcę czynności kierownika pociągu (przed odjazdem pociągu), które trwały od 2,5 godziny do całej zmiany, przy czym najpierw jechał do miejsca zamieszkania maszynisty lub manewrowego i razem jechali do miejsca rozpoczęcia pracy, następnie wnioskodawca po wykonaniu tych czynności wracał do miejsca zamieszkania, takie przy których odbierał ze stacji pośredniej na trasie maszynistę schodzącego ze zmiany i odwoził go do miejsca zamieszkania, a także takie gdy odwoził jedynie maszynistę do miejsca odjazdu lub zabierał go ze zmiany do miejsca zamieszkania. Charakter wyjazdu i zakres dziennych czynności zależał więc od wydanego przez przełożonego bieżącego polecenia. Podkreślić należy, że do uznania pracy za pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze koniecznym jest wykonywanie ich w pełnym wymiarze czasu pracy (art. 3 ust. 4, 5 i 7). Jak wynika natomiast z materiału dowodowego, w szczególności przesłuchania wnioskodawcy, akt Sądu Rejonowego w Legnicy o sygn. IV P 203/16, w tym umowy o pracę, umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, kart drogowych, dokumentów z kontroli PIP, wnioskodawca podczas zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o.o. w W. pracował na stanowisku łączonym, wykonując obowiązki kierownika pociągu i kierowcy. Nie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy jedynie obowiązków kierownika pociągu. Prace kierowcy nie są zaś wymienione w żadnym z załączników do ustawy o emeryturach pomostowych. Tym samym okres ten nie mógł być zakwalifikowany jako wykonywanie prac o szczególnym charakterze wymienionych w poz. 5 załącznika nr 2 do ustawy.

Pamiętać należy przy tym, że wprowadzenie zmian do przepisów dotyczących wcześniejszych emerytur nabywanych z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze ustawą z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych miało na celu bezpośrednio ograniczenie kręgu osób uprawnionych do wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej (tak też SN w wyroku z 4.09.2012r., I UK 164/12). Dlatego jakakolwiek wykładania rozszerzająca przepisów ustawy jest niedopuszczalna.

Sytuację wnioskodawcy należało także przeanalizować w zakresie przesłanek z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, który został zamieszczony w rozdziale dotyczącym przepisów przejściowych. Stanowi on wyjątek od warunków ustalenia prawa do emerytury pomostowej określonych w analizowanym już przepisie art. 4 ustawy. Zgodnie z przepisem art. 49, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1 - 5 i 7 i art. 5 - 12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Istotę tej regulacji jednoznacznie wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z 13 marca 2012r. (sygn. II UK 164/11) stwierdzając, że warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle art. 4 i 49 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), jest legitymowanie się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (w rozumieniu tej ustawy lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, a więc po 1 stycznia 2009r. Osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która nie kontynuuje

pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych).

M. D. nie kontynuował po dniu 31 grudnia 2008r. pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Wnioskodawca posiadał wprawdzie staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 26 lat, 5 miesięcy i 18 dni, jednak były to prace traktowane jako prace w szczególnych warunkach tylko na gruncie poprzednio obowiązujących przepisów. Gdyby dotychczasowy (czyli uznawany za taki na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów) staż pracy był jednocześnie uznawany za pracę w szczególnych warunkach na gruncie obecnie obowiązującej ustawy o emeryturach pomostowych, wnioskodawca nabyłby prawo do świadczeń pomostowych. Wykaz prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych ma jednak charakter zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub „w szczególnych warunkach” nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem. Nie spełnia przesłanki określonej w art. 49 pkt. 3 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych ubezpieczony, którego dotychczasowy okres pracy nie jest okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Z analizy rodzaju prac wykonywanych przez wnioskodawcę przed 31 grudnia 2008r. wynika, że chociaż spełniają one warunki do uznania ich za prace w szczególnych warunkach z punktu widzenia rozporządzenia z 7 lutego 1983r., to jednak spośród tych prac jedynie okres zatrudnienia na stanowisku kierownika pociągu od 1 marca 1985r. do 18 maja 1997r. (łącznie 12 lat 2 miesiące i 10 dni) mogą być uznane za takie na podstawie ustawy o emeryturach pomostowych (są wymienione w załączniku nr 2 do ustawy pod poz. 5). Okres ten jest jednak niewystarczający do przyznania świadczenia wobec wymaganych 15 lat takiej pracy. Jedynie wówczas, gdyby pozostałe prace wykonywane przez wnioskodawcę do 31 grudnia 2008r. były pracami traktowanymi jako prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze także na gruncie ustawy o emeryturach pomostowych - zgodnie z nowym wykazem prac, wnioskodawca nabyłby prawo do emerytury pomostowej (a tak nie jest, gdyż wnioskodawca wykonywał czynności konduktora i kierowcy pojazdów samochodowych).

Brak było zatem podstaw prawnych do przyznania na podstawie art. 49 ustawy emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych, nie może być w wymaganym wymiarze 15 lat tak kwalifikowany na gruncie ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych.

Z uwagi zatem na niespełnienie przez wnioskodawcę warunków określonych w przepisach zarówno art. 4 jak i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.